

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1075/2021
20.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милован Стојановић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Рада Миљковић“ из Јагодине, чији је пуномоћник Далибор Митић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизијама тужене изјављеним против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 1/21 од 08.01.2021. године и од 17.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама тужене изјављеним против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 1/21 од 08.01.2021. године и од 17.02.2021. године, као о изузетно дозвољеним.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење Вишег суда у Јагодини Гж1 1/21 од 08.01.2021. године, тако што **СЕ ОДБИЈА**, као неоснована, жалба тужиље и потврђује решење Основног суда у Јагодини П1 593/19 од 20.10.2020. године.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење Вишег суда у Јагодини Гж1 1/21 од 17.02.2021. године тако што **СЕ ОДБИЈА**, као неоснован, захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужиља АА из ... да туженој Основној школи „Рада Миљковић“ из Јагодине накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 66.000,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема отправка пресуде, са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Образложење

Решењем Вишег суда у Јагодини Гж1 1/21 од 08.01.2021. године, преиначено је решење Основног суда у Јагодини П1 593/19 од 20.10.2020. године, којим је обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 24.750,00 динара, са законском затезном каматом од извршности решења до исплате, тако што је одбијен, као неоснован, захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Решењем Вишег суда у Јагодини Гж1 1/21 од 17.02.2021. године, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове другостепеног парничног поступка у износу од 18.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правоснажних решења донетих у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизије, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизијама одлучи као о изузетно дозвољеним, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизија, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да су ревизије тужене дозвољене, имајући у виду ревизијске наводе да је погрешном применом материјалног права одлучено о жалби тужиље изјављеној против одлуке о захтеву тужене за накнаду трошкова парничног поступка, односно о захтеву тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка, супротно важећој судској пракси у истој или битно сличној чињенично-правној ситуацији.

Због тога је на основу члана 404. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о основаности ревизија, у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да су ревизије основане.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима, тужиља је 07.11.2019. године поднела тужбу Основном суду у Јагодини ради поништаја решења тужене од године (којом је тужиљи изречена дисциплинска мера) и решења Школског одбора тужене од године (којим је решење тужене од године укинута и предмет враћен на поновни поступак и одлучивање). Правноснажним решењем Основног суда у Јагодини П1 593/19 од 17.12.2019. године тај суд се, применом члана 16. ЗПП, огласио апсолутно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и тужбу одбацио, јер дисциплински поступак који се води против тужиље није правноснажно окончан, односно решења чији се поништај тужбом тражи нису правноснажна. Тужена је поступајући по налогу суда од 13.11.2019. године, који је примила 28.11.2019. године, доставила суду одговор на тужбу 24.12.2019. године, а по пријему решења о апсолутној ненадлежности суда и одбачају тужбе (09.01.2020. године) поднеском од 16.01.2020. године је поставила одређени захтев за накнаду трошкова парничног поступка.

Одлучујући о захтеву тужене за накнаду трошкова парничног поступка првостепени суд је решењем од 20.10.2020. године, применом чл. 153, 154. и 163. ЗПП, обавезао тужиљу да туженој накнади трошкове за састав одговора на тужбу у износу од 16.500, динара и за састав трошковника у износу од 8.250,00 динара, што укупно чини износ од 24.750,00 динара, са законском затезном каматом од извршности решења до исплате, у смислу чл. 277. став 1. у вези чл. 324. Закона о облигационим односима.

Другостепени суд је решењем од 08.01.2021. године преиначио првостепено решење и одлуку да туженој не призна право на накнаду трошкова поступка донео из

разлога што је решење о одбачају тужбе донето након што је послат налог туженој да достави одговор на тужбу, а пре достављања одговора на тужбу суду, из чега произлази да тужила није скривила трошкове тужене, односно није их проузроковала својом кривицом или случајем који се њој догодио, сходно члану 155. ЗПП.

По пријему наведеног решења другостепеног суда, тужила је поднеском од 29.01.2021. године поднела захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка, па је другостепени суд решењем од 17.02.2021. године, применом чл. 153, 154. и 163. ЗПП, обавезао тужену да тужили на име трошкова жалбеног поступка исплати укупан износ од 18.000,00 динара и то за састав жалбе изјављене 18.11.2020. године против решења првостепеног суда од 20.10.2020. године у износу од 12.000,00 динара и за састав трошковника у износу од 6.000,00 динара, све са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

По оцени Врховног касационог суда основано се ревизијом тужене указује да је другостепени суд при одлучивању о жалби тужиле изјављеној против одлуке о трошковима првостепеног поступка и о захтеву тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка погрешно применио законске одредбе на којима су побијана решења заснована, а које одредбе с обзиром да прописују услове за остварење права на накнаду трошкова поступка представљају материјално правни пропис.

Одредбом члана 153. став 1. ЗПП прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. став 1. истог закона је прописано да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, не може се прихватити закључак другостепеног суда да туженој не припада право на накнаду трошкова првостепеног поступка. Поступак у овој правној ствари је покренут по тужби као иницијалном акту тужиле, а тужена се, поступајући по налогу суда да достави одговор на тужбу, изложила трошковима за предузимање такве радње у поступку. Без обзира на то што је поступак окончан решењем о одбачају тужбе, трошкови тужене су несумњиво настали, тим пре што је одговор на тужбу тужена доставила суду пре пријема отправка решења о одбачају тужбе, у односу на који датум је благовремено поставила опредељени захтев за накнаду трошкова поступка.

Имајући у виду наведено, по оцени Врховног касационог суда правилно је првостепени суд усвојио захтев тужене за накнаду трошкова првостепеног парничног поступка и обавезао тужилу да јој накнади нужне и неопходне трошкове, у износима који према вредности предмета спора туженој припадају применом важеће Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 416. става 1. у вези члана 420. ЗПП, ставом другим изреке овог решења, преиначио другостепено решење од 08.01.2020. године, тако што је одбио, као неосновану, жалбу тужиле и потврдио првостепено решење од 20.10.2020. године којим је одлучено о захтеву тужене за накнаду трошкова првостепеног парничног поступка.

Основана је и ревизија тужене изјављена против решења другостепеног суда од 17.02.2021. године.

Чланом 163. став 1 ЗПП је прописано да о накнади трошкова одлучује суд на одређени захтев странке, а ставом 2. истог члана да је странка дужна да у захтеву определи врсту и износ трошкова за које тражи накнаду. Ставом 3. истог члана је прописано да је странка дужна да захтев за накнаду трошкова поднесе најкасније до завршетка расправљања које претходи одлучивању о трошковима.

Према стању у списима, тужилца у жалби изјављеној 18.11.2020. године против решења првостепеног суда од 20.10.2020. године није поставила захтев за накнаду трошкова за састав жалбе, због чега другостепени суд није могао побијаним решењем да удовољи таквом захтеву поднетом тек по пријему решења другостепеног суда којим је жалба тужилце усвојена, без обзира на успех тужилце у поступку по жалби. Захтев за накнаду трошкова постављен и опредељен у поднеску од 29.01.2021. године није благовремен, јер је применом цитиране законске одредбе морао бити постављен у жалби као акту који претходи одлучивању у другостепеном поступку.

Следом наведеног, Врховни касациони суд је на основу члана 416. става 1. у вези члана 420. ЗПП, ставом трећим изреке овог решења, преиначио другостепено решење од 17.02.2021. године тако што је одбио, као неоснован, захтев тужилце за накнаду трошкова другостепеног парничног поступка.

Туженој која је у поступку успела са ревизијама, сагласно чл. 153, 154. и 163. ЗПП припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка и то за састав две ревизије у износу од по 33.000,00 динара, што укупно износи 66.000,00 динара, према важећој Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, са законском затезном каматом од извршности овог решења до исплате, применом чл. 277. и 324. Закона о облигационим односима. Туженој не припада право на накнаду судских такси на ревизије и одлуку о ревизијама, јер се према Закону о судским таксама у споровима из радног односа, таксе плаћају само ако се захтев односи на новчано потраживање, што није ситуација у конкретном случају.

Из наведених разлога, применом члана 165. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу четвртом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић